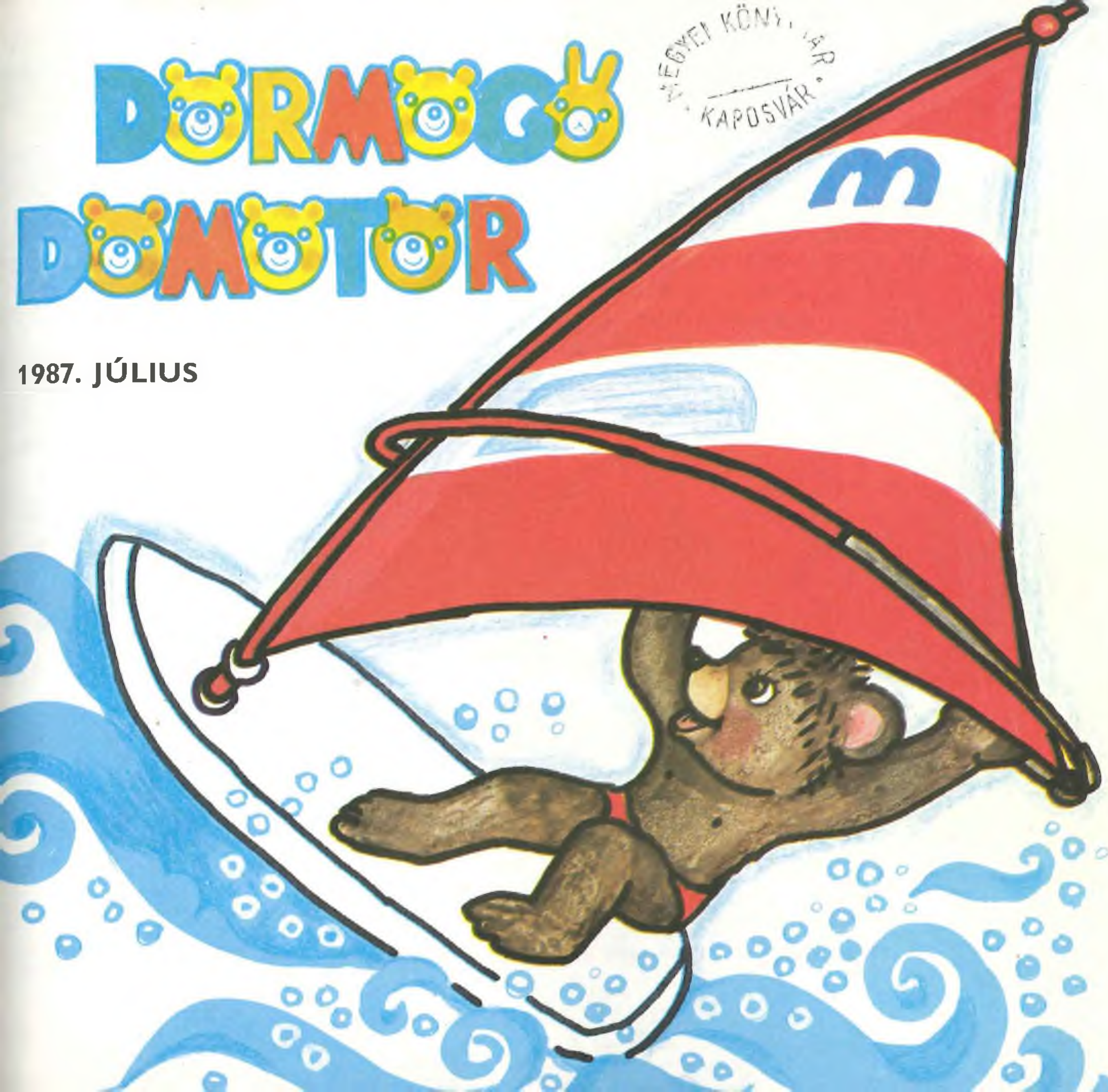

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR
1987. JÚLIUS

A mesékben gyakran szerepel a teknős. Mindig kedves, szeretetre méltó. A meseírók szívesen nevezik teknős apónak, mivel nagyon hosszú életű állat. Rengeteg fajtája él a Földön. Megtaláljuk őket a tengerekben, a folyóvizekben és a szárazföldön egyaránt. Van közöttük néhány centis apróság, és akkora is, mint egy borjú. Az ékszerteknős, akváriumba telepítve, lakásban is tartható. A képeken a hazánkban honos mocsári teknőst láthatjátok. Mint a neve is mutatja, ez a fajta a mocsaras vidéket szereti.

Ilyen a kifejlett mocsári teknős

BÉCSY LÁSZLÓ fotói

Az anyateknős tojásait rakja

Kikelnek a pici teknőscsemeték

Ez itt már óvodás korú

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének lapja, 3—7 éves gyerekeknek. Megjelenik havonta.

XXXI. ÉVF. 7. SZ.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: dr. Petrus György. Főszerkesztő: Kelemen Sándor.
87.0360 Nyomta a Kossuth Nyomda, Budapesten, 1987. július. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató

*

Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Budapest, Postafiók 112. 1502 Telefon: 668-457
Kiadóhivatal: Bp., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215.96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,— Ft, egész évre 90,— Ft.
INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032
A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Belső munkatársak:
Kun Magda olvasószerkesztő,
Kovács Endre képszerkesztő,
Madár Eszter levelező,
Bálint Lajosné szerk. adminisztrátor

ALAN ALEXANDER MILNE

A szél hova fut

**Senki meg nem mondja,
mit senki se tud,
hogy a szél honnan jön
és hova fut.**

**Szárnyal valahonnan
nagyon sebesen,
utól nem érem
rohanva sem.**

**De ha sárkányomat
elereszteném,
napokig repülne
az ég peremén.**

**Aztán megtalálnám,
ahol leesett,
s tudnám, hogy a szél is
odaérkezett.**

**Akkor megmondhatnám,
a szél hova fut . . .
Hogy honnan jön, arról
senki se tud.**

Fordította: DEVECSERI GÁBOR

RÁKOSY ANIKÓ *rajza*

KÁLDI JÁNOS

Utazás

Megy a vonat,
muzsikál a kereke.
Ilyen vidám
nem voltam még
sohase.

Visz a vonat
szél-gyorsan, mint tünemény
száz síkon át
üde rétek peremén.

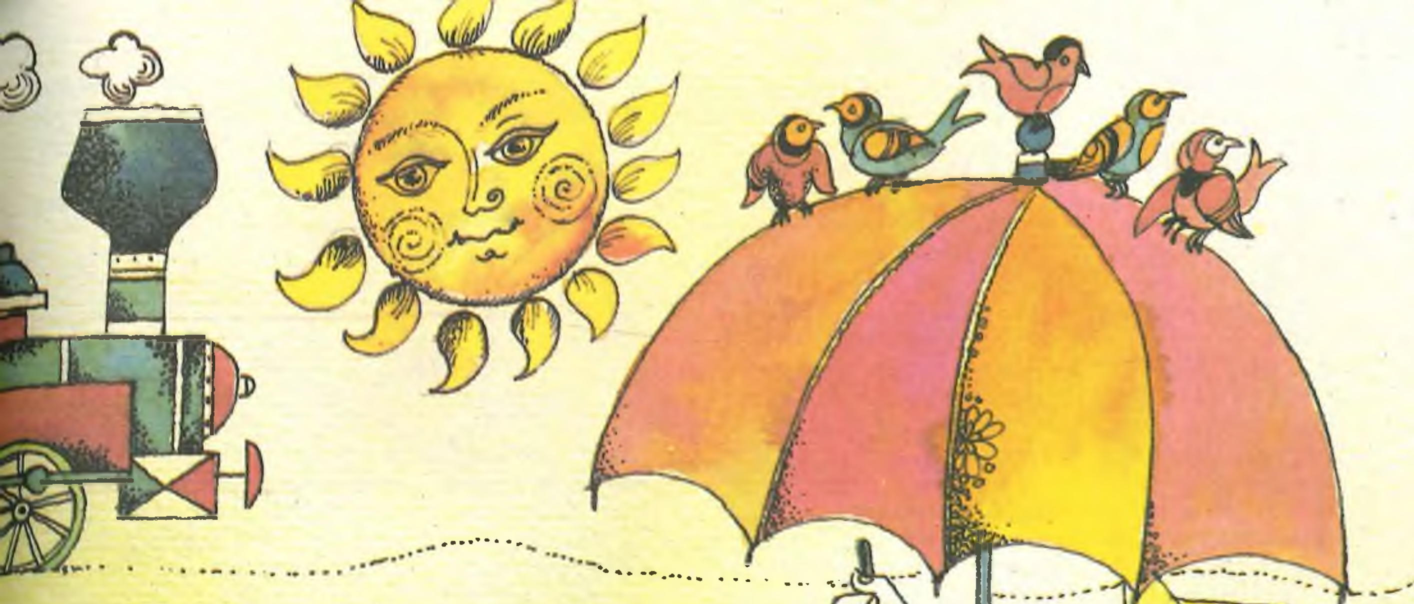
Szemem előtt
bűvös világ úszik el.
A legelőn
a birkanyáj
épp delel.

Odébb lassan
libacsapat gyalogol,
nyoma után
felhőcskeként
száll a por.

Jön a nyíres,
lenge fái intenek.
Amott messze
égbe vesznek
a hegyek.

Megy a vonat,
kedves hangon dudorász.
El nem múló
emlék lesz az
utazás.

SOMORJAI ÉVA rajzai

KOPRÉ JÓZSEF

Parkban — dinnyevásár

*Parkban áll a dinnyevásár,
dinnyeárus ott a császár!
Övében egy konyhakés,
ha vevő jön, rá se néz.
Hordóhasát süti a nap,
fején, fehér papír-kalap,
rá van írva: EZ A JÓ
minden dinnye ELADÓ!
Egész héten áll a vásár,
az ártáblán mindig más ár.
Vegyünk nála egy felet!
S ha még marad egy szelet—
te is kapsz belőle Lázár!
De jó, hogy van — dinnyevásár!*

KELEMEN SÁNDOR

Tejbegríz darázzsal

Kisbalázs ötéves korában került közelebbi kapcsolatba a darázzsal. Addig csak látásból ismerte.

Kedvenc étele — tejbegríz — volt vacsorára. Ilyenkor nagyon kellett vigyáznia, nehogy Ákos, a testvére többet kapjon. Mert anyu szemmértékében nem bízott meg. Bár azt is tudta már, hogy a szemmérték csalóka dolog. A múltkoriban egy tejbegrízes vacsoránál például, amikor kierőszakolta, hogy megcseréljék Ákossal a tányérjukat, eredeti adagja, amelyet ő kisebbnek tartott, Ákos elé kerülve, hirtelen megnőtt, s jóval felülmúlta az övét. Az újat persze, vagyis a véglegest, mert visszacserélni nem lehetett.

Döbbenten ámult a dolgok eme sötét rejtelmén.

Ettől kezdve megfontoltabb volt, de a fegyvert nem tette le. Most is árgus szemekkel méricskélte a két tányérban a gríz púposságát. S nem tudta elfojtani magában az érzést, hogy megint ő jár rosszul. Hangot is adott ennek. — Ákosé több! — mondta lebiggyedő szájjal.

— Cseréljünk! — ajánlotta a bátyja, mivel ő meg úgy látta, hogy Kisbalázs adagja a nagyobb.

Némi további vizsgálódás és huzavona után megtörtént a csere, s hozzá lehetett fogni az evéshez. Ekkor jelent meg a darázs. Betévedt az ablakon, s kíváncsian körözni kezdett az asztal fölött. Mind a négyen feszülten figyelték a virgonc bogár röptét, várva, hogy eltávozzon a körükből. Ezt azonban hiába várták. Néha cseppet eltávolodott ugyan, de aztán nekifutásból váratlanul újból közéjük csapott. Előbb csak a fejüket húzták be a nyakuk közé, majd kapkodni kezdtek feléje. A darázs minden újabb támadását esztelen hadonászással fogadták. S persze, győzött a túlerő. A szemtelen darazsat, mivel meghátrálni nem akart, utolérte a csúfos vég.

Hogy hol?

MADÁR ESZTER rajzai

Kisbalázs tányérjában!

Eltalálta valamelyik csapkodó tenyér, megszédült, s bele Kisbalázs grízébe. A kellős közepébe! Ádázul kapálózva gyúrta, dagasztotta a ragacsos grízt, forgolódott benne, de megszabadulni nem tudott a szárnyára tapadó kakaós masszától.

Kigúvadt szemmel nézték az állat keserves vergődését. Egyedül Ákos találta nevetségesnek a dolgot. Vihogását azonban anyu szigorú pillantással leállította.

— Vigyétek már innen...! — nyüszített Kisbalázs, s undorodva elhúzódott az asztaltól.

Apu kivitte a darazsas tányért a fürdőszobába, s egy jó adag grízzel együtt kimerítette belőle a bogarat, és visszatette Kisbalázs elé a tányért.

— Így! Most már eheted! — szólt biztatóan. — Átkozott darazsa!

Kisbalázs gyanakvó pillantásokat vetett a távolból a megfogyatkozott grízre.

— Ilyen kevés! — nyafogta.

— Átkozott darazsa! — ismételte apu szavait anyu, majd kárpótolni akarván, megkérdezte Kisbalázst: — Tegyek rá még egy kis kakaót?

Kisbalázs szóra sem méltatta anyu ajánlatát. Irigykedve leste a szeme sarkából Ákost, aki mohón kanalazta az adagját, mivel ismerve öccsét, tudta, hogy most vissza akarja majd cserélni. Ennek igyekezett elejét venni.

Kisbalázs valóban arra gondolt, hogy Ákos most az ő grízét eszi — az ő eredeti, igazi grízét, amit azért is a sajátjának tekinthetett, mert hiszen az ő tányérjában volt. Mindenki láthatta.

— Ez nem igazság! — buggyant ki belőle, s könnyes szemmel nézte Ákos kanalának szapora mozgását.

Azért keseredett el annyira, mert belátta, hogy a visszacsere sem segíthet rajta, hiszen Ákos már a tányér fenekét kaparászta. Szentül hitte, hogy vérlázító igazságtalanság áldozata.

Mért pont az ő grízébe zuhant az átkozott darazsa!

— Edd szépen! — igazította Kisbalázs elé anyu a másodszor is megkakaózott grízt.

Ahogy a gyerek újból az előtte levő tányérra pillantott, szemét végleg ellepte a könny. Könnyei homályos fátylán át az undok darazsat látta. Ám valójában ez már nem vergődés volt, hanem vidám, eszeveszett lubickolás. A bogár gúnyos kacaját is hallani vélte.

Ezt a terhet Kisbalázs már nem bírta. Lecsúsztatta magát a székről, s az asztal alatt átbújva, kitámolygott a gyászos vacsora színhelyéről. Bevette magát bánatával a fotel sarkába. Nemsokára melléje telepedett Tötyi, a kiscicája, s együttérző dorombolásba kezdett. Unottan végigsimított a hátán.

— Van még egy kis tej, főzök újat — ajánlotta kis idő múltán anyu. — Jó lesz?

Kisbalázs közönyösen rábólintott. Az új tejbegrízhez sem fűzött nagy reményeket.

Félelme beigazolódott. Ahogy rápillantott a dúsan gőzölgő, vastagon megkakaózott tejbegrízre, elfogta az undor. Mintha nem kedvenc étele, hanem valamiféle förtelem lett volna a tányéron. Száját keserű nyál öntötte el, a torka összeszorult, s fojtogatta ismét a sírás.

Elhomályosuló tekintetét a grízre meresztve, rémül-

ten látta, hogy a közepén mocorog valami. Egek ura! Kapálózva belefúrja magát a grízbe az a valami, majd újból kibukkan s vigyorogva lubickol tovább.

Kisbalázs felnyögött, s hangos bömböléssel a kisszobába rohanva, rávetette magát az ágyára. Aznap vacsora nélkül, és a tusolást is reggelre halasztva feküdt le.

Tötyi az ágyba is elkísérte gazdáját. Megnyugtató dorombolással igyekezett álomba ringatni. Kisbalázs szeretettel simogatta a cicát, s ilyeneket mondogatott neki:

— ... Tötyike, tudsz te varázsolni?... Ugye, tudsz? El kellene varázsolni az átkozott darazsát!... Mindet! Az összest!... Én is tudok egy kicsit, de nem biztos, hogy sikerül. Csináljuk ketten! Jó?... Varázsoljuk kövekké őket! Akkor nem tudnak röpködni össze-vissza. Mondjuk együtt!... Átkozott darazsa, legyetek kövekké, mind ahányan vagytok!... Csiribí, csiribá, kövekké, kaviccsá!

Ákos is már a helyén volt. A varázslat egy-egy foszlánya eljutott a füléig. Furcsa melegség áradt szét a testében. Ez volt az a ritka pillanat, amikor úgy érezte, meg kell vigasztalnia sorsüldözte öccsét.

S már tudta is, hogyan.

— Figyelj, Kisbalázs!... Az a darázs tökhülye volt!

Az öccse ezzel tökéletesen egyetértett, de azért kíváncsi volt, miért tartja Ákos tökhülyének az átkozott darazsát.

— Mert idejött közénk — magyarázta Ákos. — Mért jött ide?... Tökhülye!... Megérdemelte, amit kapott.

Kicsit később egy hirtelen támadt ötlettől felült, s ezzel egészítette ki előbbi megállapítását.

— És kancsal is volt... Észrevetted?

— Mi?... Kancsal? — ámuldozott Kisbalázs.

— Igen!... Bandzsa! — bizonygatta Ákos. — Az egyik szemével rám nézett, a másikkal anyura.

— És énrám?... Énrám nem nézett?

— Nem! Figyeltem... Csak rám és anyura.

Kisbalázs csodálattal pislogott Ákosra, aki ilyen jól meg tudta figyelni az átkozott darazsa nézését.

SZÁVAY EDIT rajza

CSORBA PIROSKA

A Grimaszkirály

PETI NAPLÓJÁBÓL

Egy óriási tükör van a szobánkban,
fehér a kerete.
Legtöbbször anyát mutatja, milyen szép.
Ancsa is sokszor elébe áll,
fésülgeti a haját,
kér egy kis festéket,
hogy lássa,
milyen lesz anya-korában.
Hogyha anyának jó a kedve,
Ancsának akkor piros rúzst ad,
Ancsa rúzsos szájjal mosolyog magára,
illeg a tükör előtt hosszú ruhában.
Ha egyedül vagyok a szobában,
én is szeretek elüldögélni
a tükör előtt.
Fölcsücsörítem az orromig a szám,
összeráncolom a szemöldököm,
kinyújtom a nyelvemet
és akkor a tükörből visszanyújtja
rám piros nyelvét
a Grimaszkirály.

ITT SZÉLTOLÓ MESÉL

HORGAS BÉLA

Nyáron legjobb egy vízparton heverni. Tópart, folyópart, tengerpart — egyik csodásabb, mint a másik. A napocska süt, a vizecske hűs és selymes, a szelecske nem fúj csak lengedez, az ember fagylaltot eszik, napozik, bámészkodik — és mindig történik valami izgalmas, valami mulatságos. Ha a vizek partján nem, akkor a vizek alatt, vagyis a tavak, folyók s különösen a tengerek mélyein. A vízalatti világba persze nem olyan könnyű belépni. Még beúszni sem ... Akinek azonban van búvárfölszerelése és bátorsága, és olyan jól tud úszni, mint Széltoló, annak úgyszólván semmiség... Köztudott is, hogy a mi Széltolónk bizony a vízalatti világban is végbe vitt néhány följegyzésre érdemes tettet. De hogy mit, azt mondja el ő maga, én hiába is próbálnám, nem voltam ott. Búvárkodásban csekélyek az eredményeim.

— Megvallom, nyáron jobban szeretem a nyugalmat, mint a kalandot. Megvallom, képes vagyok egész nap tétlenül heverni a sárga, selymes homokban. Közben persze mindenféle jár a fejemben, de különben nem mozdulok... Ha ki nem mozdítanak... Mint legutóbb is... Odajött hozzám Ferenc, a környék legismertebb teknőse, és azt mondta, hogy segítsek neki megkeresni a csodálatos kalapját... Mert elveszítette, méghozzá a víz alatt. „Várj, Ferenc, türelemmel várj, és a víz visszaadja a kalapodat. Földobja, sőt, kidobja a partra!" De Ferenc nem tágított. Azt mondta, hogy már három napja kalaptalanul él, és attól fél, hogy napszúrást kap. Ha a víz eddig nem adta vissza a kalapját, eztán sem adja. Mit volt mit tenni, el kellett vállalnom a kalapmentő búvár szerepét, nem hagyhattam Ferencet kopaszon.

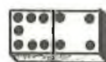

HORGAS ÁDÁM rajzai

— Búvárkodni nagyszerű dolog. A vízalatti világ olyan, mint egy álombeli mese. Teknősbéka Ferenc kalapját megkeresni a mélyben már nem olyan egyszerű... Szerencsére, szerencsém volt! Alig buktam le, máris megpillantottam a híres holmit. De hol? Egy tekintélyes és kissé mogorva polip kobakján... Elég jól állt neki, és én tudtam, hogy elég reménytelen kérni. A polip makacs és hiú jószág, ha egyszer a fejére tett valamit, azt nem adja... Cselezni kell! Fölkaptam hát egy fényes konzervdobozt, és így szóltam a poliphoz. „Kedves uram, már megbocsásson, de ez a kalap olyan rettenetes az Ön fején, hogy fölülről is látszik... Az egész partvidék ezen hahotázik... Én hoztam egy ezüstből készült, divatos darabot, tessék!" És sikerült a csel. A polip elpirult, és egy szóra ide adta Ferenc híres kalapját.

— Megvallom, a parton egy kicsit másképpen mondtam el a történetet... Kicsit kiszíneztem a jelenetet Ferenc előtt... Bizony meg kellett birkóznom a polippal, mondtam fontoskodva, de nem nagyon figyeltek rám. „Jó, jó — bólogatott Ferenc —, csak add már ide az én drágaságomat, mert a napocska ma különösen szorgalmas!" Átadtam a konzervdobozért cserélt — visszaszerzett! — kalapot, és Ferenc boldogan vigyorogva mászott a vízbe füródni. De boldog volt a polip is, mert úgy érezte, hogy ő az egyetlen, akinek ezüst kalap van a fején, és ebben ugyebár igaza is volt. S végül persze boldog voltam én is, mert a fürdés jólesett, és heverhettem tovább a sárga, selymes homokban, ahol most már arról ábrándoztam, hogy milyen jó és szép lenne a világ, ha minden bajt, bánatot ilyen könnyen elfújhatnánk.

KOVÁCS LAJOS

Mesék rólam – *hetedik folytatás*

Éjjel sosem dudorászok:
ki lát engem?
Mindig sötét van az ágyban!

Mikor mesélek az utcán,
meg se hallják,
olyan zaj van a városban.

S akkor mászhatok csak fára,
ha nem látják,
az igazi fa veszélyes!

Ha a kulcsot elveszítem,
mekkora baj!
És ha elveszne az ajtó?

S ha egy könyvbe beleírok,
mért nem értik?
Mért radíroznak ki mindjárt?

És ha más helyére ülök,
miért szólnak?
Ilyen helytelen a világ?

EZ A MELLÉKLET, EMELD KI A LAPBÓL!

A játék elkészítése

Vágd körül a gombaismertető lapot, középen hajtsd ketté! jobboldalon (a piros alapon) mérges gombákat láthatsz, balra (a zöld alapon) ehetőket.

A fehér négyzetekben ugyanilyen gombák szerepelnek. Vágd fel ezeket a négyzeteket a vastag vonalak mentén!

A játék menete

Nézd meg figyelmesen a gombaismertető lapon sorakozó gombákat, jegyezd meg, melyik ehető, s melyik mérges! Ezután csukd össze a lapot!

Keverd össze a fehér alapú képeket, szórd szét őket az asztalon, fordítsd valamennyit képpel lefelé! Egyenként szedd fel a képeket! Ha húztál egy lapot, nézd meg, s döntsd el emlékezetből, hogy mérges-e vagy ehető! Eszerint csoportosítsd két halomba a gombákat! Ha mindegyiket felszedted, a gombaismertető lap segítségével ellenőrizd, nem tévedtél-e!

Ha többen vagytok, felváltva húzzatok! Versenyezzetek, ki téved kevesebbet!

Vigyázzatok! Az itt felsorolt gombákon kívül még nagyon sokféle található az erdőkben, s köztük sok a mérgező! Soha ne szedjetek gombát felnőtt segítsége nélkül!!!

STUIBER ZSUZSA *rajzai*

nyári vargánya

kucsmagomba

rókagomba

pöfeteggomba

nagy őzlábgomba

gyapjas tintagomba

kerti csiperke

lila pereszke

légyölő galóca

tulipán csészegomba

gyilkos galóca

téglavörös susulyka

világító tölcsérgomba

szömörcsög

párducgalóca

sátántinorú

BEDE ANNA
Fecske
Ki miben ügyes?
Villásfarkú fecskemadár,
látjátok, mily suhanva száll?
Egy cikkcakk, két cikkcakk
ezt a fecskék értik csak!
Ház felett, fák felett
hajszolja a legyeket.
Mezőn, réten villan át,
szárnya: két kék villanás.
MADÁR ESZTER rajza

KI KOPOG?

Szederindán innen,
málnabokron túl,
a Haramiaforrástól
vagy tíz tucat törpelépésre,
a mohos kő közelében,
ott, ahol tavasszal
térdig ér a gyöngyvirág,
ott, csak egy kicsit még odább,
Dorka lányom
egészen közel húz magához,
s azt suttogja:
— Manóillatot érzek...
Körbeszimatolok,
s érzem én is:
valódi manóillat ez!
Hogy milyen a manóillat?
Mindig változó...

Ősszel:
mint a barna vargányagomba.
Télen:
mint a hóra váró fagyos avar.
Tavasszal:
mint a frissen felázott föld.
Nyáron:
mint az érett szamóca.
Ahol szamóca él,
ott megterem a manó is...
— Hopp! Ott gurul valami piros!
— Egy szamóca!
...Valaki görgeti...
...Valaki gurítja...
...Valaki húzkodja...
...Valaki vonszolja...
...Valaki nagyon odábbvinné...
...Valaki nagyon megemelné...
...Valaki nagyon nekilátna...
...Az a valaki talán meg is enné...

— Ki az a valaki?
Az a hangyányi, sapkás micsoda...
Még agyonnyomja a behemót szamóca!
— Semmi kétség: egy manó...
Dorka lányom lehasal a fűbe:
— Segítek én, sapkásmanó!
Hol a házad?
Ciripelésnyi hang válaszol:
— A régi kőfejtőben lakom,
a manószálláson!
— Az nincs messze!
— Nincs, de ezt a szamócát
nem magamnak szánom!
— Hová viszed?
— A kivénhedt tölgy odvába!
A kendősbanya gyűjtést hirdetett
az erdőntúli kucsmás manók javára,
akik éheznek-szomjaznak a nyári aszályban.
A szamócámat nekik adományozom!

— Viszem én! — ajánlkozik Dóra,
s néhány emberlépéssel odébb
óvatosan pottyantja az ajándékot
a tölgy odvába.
Van ott már
tavalyi vackor, aszalt gomba,
hullott alma, vadcseresznye,
édesgyökér, fekete kökény,
lyukas mogyoró,
száraz csipkebogyó.
Sünök, nyulak,
pelék, madarak,
bogarak, hangyák,
tündérek, banyák
mind idehordták, amijük akadt.
...S míg ezt ámulva figyelem,
esőcsepp koppan a fejemen.
— Itt a víz, erdőntúliak!
Táncol a sapkásmanó Dóra tenyerén:
— Megmentettük őket!
A banya, az eső, Dóra meg én!

Írta és rajzolta: Döbrentey Ildikó

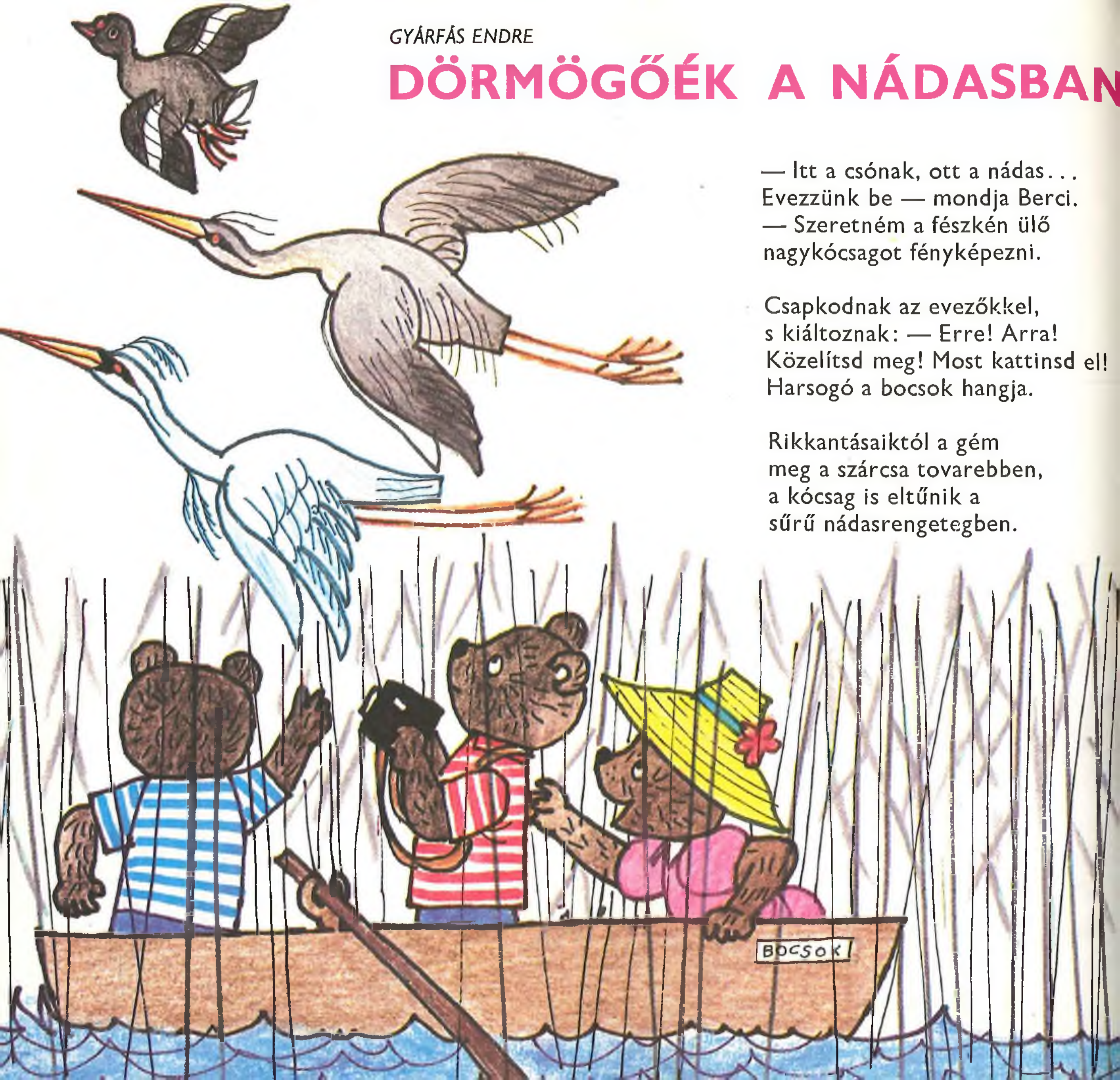
GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK A NÁDASBAN

— Itt a csónak, ott a nádas...
Evezzünk be — mondja Berci.
— Szeretném a fészkén ülő
nagykócsagot fényképezni.

Csapkodnak az evezőkkel,
s kiáltoznak: — Erre! Arra!
Közelítsd meg! Most kattinsd el!
Harsogó a bocsok hangja.

Rikkantásaiktól a gém
meg a szárcsa tovarebben,
a kócsag is eltűnik a
sűrű nádasrengetegben.

F. GYŐRFFY ANNA *rajzai*

Bocsaink a hódot kérik:
— Adj tanácsot: mit kell tennünk,
hogy ne riogassunk senkit,
és nyugodtan fényképezzünk?

— Mormoljatok varázsigét
— szól a hód —, de olyan halkan,
hogy magatok se halljátok,
míg eveztek a csónakban.

— Hogy hangzik a varázsige?
Felel a hód: — Ó, csak annyi:
„szemfülesnek áll a világ".
Ezt kell gyakran mondogatni.

Újra indul, némán suhan
a kis csónak, és Berciék
hangtalanul hajtogatják
magukban a varázsigét.

Nem röppen el szárcsa, kócsag.
Készíthetnek jó fotókat.
— Nos, bevált a varázsige.
Köszönjük meg a bölcs hódnak!

— Varázsigém semmit sem ér
— nevet a hód. — A titok
annyi csupán, hogy csendesek
s figyelmesek voltatok.

Találós kérdések

Mi az?

Nagy kalapban kis legény
(ɒqɯoᵷ)

Fehér ház, fél lábon áll
(ɒqɯoᵷ)

Nem virágzik, mégis terem
(ɒqɯoᵷ)

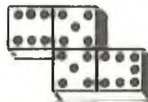
Hasonló találós kérdéseket te is ki tudnál ötleni. Egyik úgy hozza a másikat, hogy akár az a szólás is ráillik már a találós gyűjteményedre, hogy „szaporodik, mint eső után a gomba". Ha sületlenségeket beszéltek, megkérdik: „Bolondgombát ettél?"

Ha ügyes megfigyelő vagy, a következő kis történetben is találsz még gombákat. Hányat?

Az új sárga nadrágomban mentem tegnap Esztergomba. Kosaram karomra fogva, virág tűzve kalapomba. Darázs bújt a virágomba, virágomból kalapomba. Éktelen nagy haragomban földhöz csaptam azon nyomban. Aztán voltam még csak gondban! Leszakadt nadrágom gombja. Fehér alsó bugyogómban — mégse mentem Esztergomba.

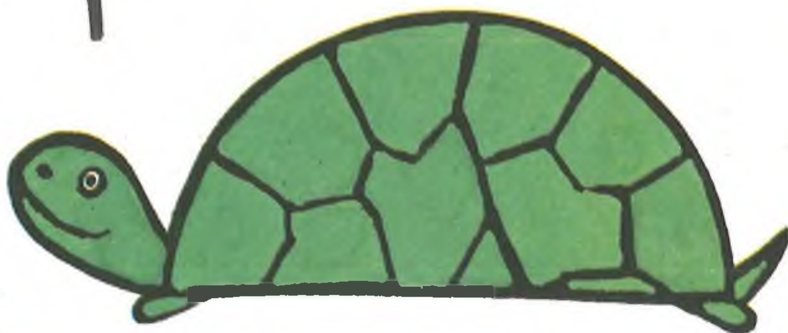

Rajzolj egy képet Dörmögőnek! Legyen a képen annyi gomba, ahányat a történetben találtál! Rajzolhatod a gombákat erdőbe, domb tövébe, bokor alá vagy kosárba.

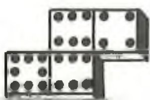
Ebből a vonalból akár gomba is lehetne. Hát még mi minden? Rajzodat kíváncsian várjuk!

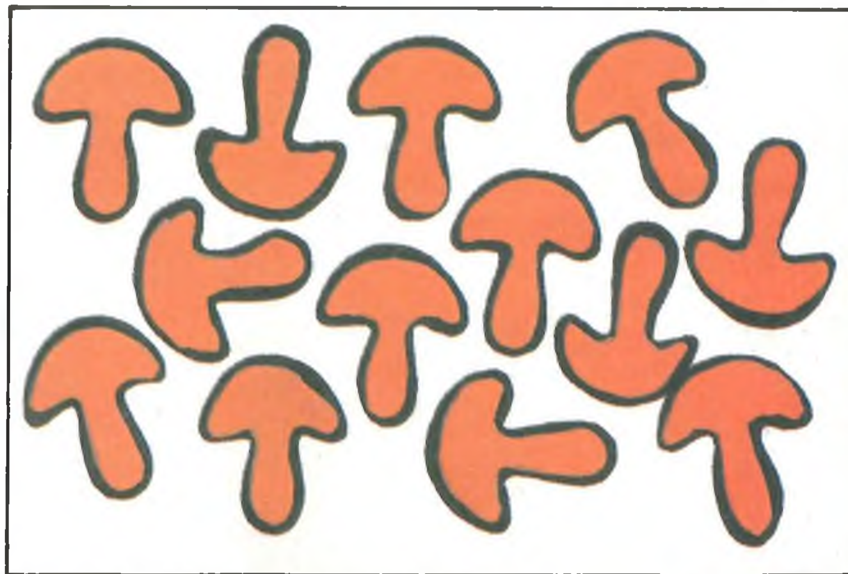
STUIBER ZSUZSA *rajzai*

A gombák egymásra is nagyon hasonlítanak, de egy valamiben mégis különböznek. Vannak ehető és mérges fajták. A mérges gombák — bár sokszor igen szépek — nagy bajt okozhatnak!

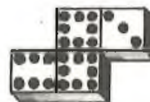
Gergő is talált egy szép piros pöttyöset. Lelkendezve vitte anyukájának: tegyük ezt is a kosárba! Édesanyja megmagyarázta a kisfiúnak, hogy ez a gomba mérges, megkóstolni szigorúan tilos!

Hazafelé menet a közösen gyűjtött gombákat is megmutatták a gombavizsgálónak. Mit gondoltok, miért?

Ez itt egy gombavizsgáló asztala. Segíts válogatni, csomagolni! Hármasával csomagold be (kerítsd körül) a gombákat. Hányat nem tudtál becsomagolni? Ami kimaradt, azt eldobja a gombavizsgáló, mert biztosan mérges!

Összeállította: *RICHTERNÉ KROPF ANIKÓ*

Kedves gyerekek!

Ma arra válaszolunk, amire a legtöbben voltatok kíváncsiak.

Sokan szeretnék tudni, milyen a barlangunk. Nem túl nagy, de kedves és vidám. Mindenhonnan a ti rajzaitok néznek ránk a falakról, így sohasem érezzük magunkat magányosnak.

Debreceni óvodások kérdezték, szokott-e Dörmi apó segíteni a konyhában. Természetesen szokott! Ezt egyszerre mondtuk. Nálunk a fiúk is tudnak mosogatni, rendet tenni. Apó pedig kitűnően tud főzni is. Az persze nem vitás, hogy Dörmi anyót nem lehet lepipálni ezen a téren.

A kónyi iskolások és a győri óvó nénik azt szeretnék tudni, olvastunk-e megint valamilyen vidám könyvet. Olvastunk! Nagyon jót derültünk Gyárfás Endre tréfás versein, amiket Lupatelli — olasz grafikusművész — rajzaihoz készített. (A könyv címe: Sportoló állatvilág.)

PUSZTAI MÓNIKA 6 éves Salgótarján

TAKÁCS KRISZTINA, 6 éves
Kazincbarcika

KOLBERT KRISTÓF, 5 éves Tokod

Szinte valamennyien kíváncsiak vagytok arra, megyünk-e nyaralni valahová. Általában erdőben töltjük a nyarat. Figyeljük hogyan élnek a madarak, őzek, mókusok... A bocsok versenyeznek, kinek van több ismerőse az erdő lakói között. Vannak olyan barátaink, akiket már a szuszogásukról is megismerünk. Ha jártatok ti is csendben az erdőben, sok látnivalót fedeztetek fel!

Várjuk a további rajzos beszámolókat!

Szerettel gondolunk rátok: ***Dörmögőék***

MOLNÁR ANDREA, 6 éves Dunaújváros

MADÁR ESZTER *rajzai*

Májusi számunk rejtvényeinek helyes megfejtése:

Mi a közös bennük? **című feladatunkban valamennyi felsorolt tárgy neve h hanggal kezdődik.**

A ***sügér*** **a kislány horgára akadt.**

A ***halleveshez*** **nincs szükség a málnára, a tejre és a cukorra. Ezekből turmix készülhet.**

Jutalmat kaptak:

Ábrahám Attila, **Csorna**
Bánhegyi Gergely, **Budapest**
Bene Tímea, **Debrecen**
Cséri Patrícia, **Budapest**
Dallos Balázs, **Sopron**
Dobos Gábor, **Ják**
Dobos Nikoletta, **Ják**
Erdős Margaréta, **Tiszadob**
Foki Dániel, **Pécs**
Foki Pál, **Pécs**
Gagov Zita, **Szentes**
Holics Szilvia, **Berhida**
Horváth Tünde, **Ikervár**
Kántor Attila, **Komárom**
Kolozsi Norbert, **Miskolc**
Kovács Zsolt, **Kalocsa**
Kövér Ildikó, **Vecsés**
Kuli Attila, **Tiszafüred**
Ladócsy Petra, **Kartal**
Molnár Nikolett, **Sirok**
Nagy Regina, **Mosonmagyaróvár**
Sárközi Szaniszló, **Rezi**
Simon Zsófia, **Bakonybél**
Spitzer Gabriella, **Tatabánya**
Szabó Péter, **Törökszentmiklós**
Szabó Zsuzsanna, **Jászárokszállás**
Szauder Nóra, **Székesfehérvár**
Szerencse Balázs, **Kapuvár**
Telek Eszter, **Sirok**

KOCZKA MÓNIKA, Kecskemét: **ÚSZUNK**

JÚLIUS

Hej, kicsinyek és nagyok!
Úszni most tanuljatok!
Tested a víz tetején
süsse a nap feketén!

(TAMKÓ SIRATÓ KÁROLY)

Ára: 7,50 Ft